

OP EEN NACHT IN BETHLEHEM

Blijspel in twee bedrijven

door

MARCO STROO

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OP EEN NACHT IN BETHLEHEM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARCO STROO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARIA: (ca. 35 jaar) Kordaat, nuchter, vastberaden en sterk. Maria laat er geen misverstand over bestaan dat zij de sterke persoon is in haar relatie met Jozef. Heeft het wel, ook al verbergt ze het redelijk, zwaar met haar zwangerschap. Is dan ook hoogzwanger.

JOZEF: (ca. 40 jaar) Timmerman. Humeurige, klagerige man die maar moeilijk kan verkroppen dat Maria zwanger is geworden zonder dat hij daar iets mee te maken had. Op het moment dat het spannend wordt, verliest hij zijn hoofd compleet en raakt in paniek.

BALTHAZAR: (ca. 60 jaar) Koning uit Ethiopië, welbespraakt, charismatisch leider. Neemt als vanzelf de leiding over het gezelschapje reizende koningen.

CASPER: (ca. 30 jaar) Koning van Tarsis, maar vrij onzeker. Casper geneert zich enigszins omdat de andere twee koningen getrouwd zijn en koning zijn over een welvarend land, terwijl Tarsis niet eens een land is, maar een grote stad. Dat ook nog in handen is van de Romeinen. Daarbij komt ook nog dat hij nog steeds zoekende is naar de ware.

MELCHIOR: (ca. 40 jaar) Koning van Arabië. Pocherig, trots en ijdel. Lijkt zichzelf een stuk beter te voelen dan Casper, omdat hij een veel groter land regeert. Heeft naar eigen zeggen zeven vrouwen.

TRIX: (ca. 45 jaar) Dame van lichte zeden. Trix komt af en toe wat ordinair over, maar blijkt telkens weer een hart van goud te bezitten. Heeft ooit echte liefde gekend, maar haar verloofde overleed door ziekte voor hun liefde echt kon ontluiken.

GREET: (ca. 30 jaar) Vriendin en eveneens dame van lichte zeden. Is ooit verraden door de man waarvan ze dacht dat hij de ware was. Nadat ze hem vergiftigd had en vluchtte, eindigde ze toen in Bethlehem. Daar raakte ze bevriend met Trix.

TOM CLAUS: (ca. 30 jaar) Schaapsherder. Tom is een beer van een vent, met een imposante baard en oersterk. Iedereen heeft respect voor hem en hij staat voor iedereen klaar. Ooit droomde hij ervan een groot, gezellig gezin te stichten, maar helaas kwam hij nooit de ware tegen.

LOT CLAUS: (ca. 25 jaar) Jongere zus van Tom, nuchter type, vriendelijk, maar niet op haar mondje gevallen. Lot houdt Tom gezelschap bij zijn schapen vannacht. Lot is een wat mysterieuze jongedame.

DECOR:

Het podium is in deel 1 verduisterd en verdeeld in vier plekken waar in dit deel wordt gespeeld. Deze vier posities worden in de tekst aangeduid met Pos 1, Pos 2, Pos 3, Pos 4.

Pos 1: Rechtsvoor hangt een lamp aan het plafond die aan gaat wanneer daar wordt gespeeld.

Pos 2: Linksvoor hangt een lamp aan het plafond die aan gaat wanneer daar wordt gespeeld.

Pos 3: Rechtsmidden op het podium staat een lantaarnpaal die aan gaat wanneer daar wordt gespeeld.

Pos 4: Linksmidden 'brandt' een kampvuur die aan gaat wanneer daar wordt gespeeld.

Vanaf deel 2 zijn de lantaarnpaal en het kampvuur verdwenen en is het podium gewoon verlicht. Podium is dan ingericht als een stal. Links achterin ligt een berg hooi. Daar achter een kleine deur. Rechts midden zit de staldeur. In het midden staat een houten schot, ervoor een kribbe. Rechtsvoor staat een boompje in een pot.

EERSTE BEDRIJF

POS 1

(Jozef en Maria komen van rechts het licht in wandelen. Jozef trekt zuchtend en puffend een kar voort. De kar is bedekt met stro en hun bezittingen, Maria loopt achter hem en heeft het zichtbaar zwaar. Zodra ze in het midden van het licht staan, zet Jozef de kar zuchtend neer)

JOZEF: Zo is het wel genoeg! Ik ga kapot!

MARIA: Nee hè, niet alweer!

JOZEF: Het is gewoon heel, heel zwaar.

MARIA: Man, hou toch op. Jankerd.

JOZEF: *(zeurderig)* Maar, het is echt heel erg...

MARIA: *(imiteert zijn toon)* Ik wil het niet horen...

JOZEF: Nee, echt. Luister nou. Ik hou het echt niet lang meer vol zo hoor... Kunnen we niet even rusten? Het is ook al zo laat.

MARIA: Nou en? Niets mee te maken. We zijn er bijna nu, we gaan gewoon door.

JOZEF: Maar...

MARIA: We lopen door!

JOZEF: Toe nou. Ik ben echt moe... Maria...

MARIA: Mannen kunnen ook niets hebben. Moet je eens proberen om hoogzwanger te zijn. Is ook niet bepaald een makkie.

JOZEF: Dat zal allemaal wel, maar daar kan ik toch niets aan doen? Ik heb dat toch niet gedaan..? Begrijp je het dan niet? Ik heb het gewoon zwaar.

MARIA: *(gemaakt oprecht)* Nee inderdaad, je hebt helemaal gelijk hoor. Natuurlijk begrijp ik je, lieve schat. Het is ook niet niets, hè. Arme man.

JOZEF: Ach! Hou toch op, met je cynische praat.... En dan die hele zwangerschap van jou... Leg me dat nog eens uit? Hoe was je ook alweer bezwangerd geraakt? Nou? Sinds wanneer worden vrouwen zwanger zonder dat ze daadwerkelijk seks hebben gehad.

MARIA: Hier hebben we het al over gehad, het was...

JOZEF: Kelvin. *(kijkt haar onderzoekend aan)* Geef het maar toe...

MARIA: Wat?

JOZEF: Heeft hij zijn staf gebruikt om je te...

MARIA: Hè, bah.

JOZEF: David dan?

MARIA: Ik word hier zo moe van.

JOZEF: Of was het Bert? Ik heb wel gezien hoe je altijd naar hem kijkt.

MARIA: Wat ben je toch ook een zielig mannetje!

JOZEF: Ja Jezus, nu weet ik het wel, hè.

MARIA: Een beetje respect graag..! Ik wil niet dat je de naam van onze zoon als scheldwoord gebruikt.

JOZEF: De naam van onze zoon? Om de dooie donder niet, we noemen hem.... Hoezo onze zoon? Hoe weet je dat nou? Misschien wordt het wel een meid.

MARIA: Nee.

JOZEF: Weet jij veel... Het kan toch?

MARIA: Nee, dat kan niet. Ten eerste wordt het geen jongen of meisje, het is al een jongen of meisje vanaf moment van verwekking en ten tweede, het is een jongen.

JOZEF: (*sceptisch*) Het is een jongen...

MARIA: Klopt en we noemen hem Jezus.

JOZEF: Heb ik hier ook nog iets over te zeggen?

MARIA: Nee.

JOZEF: Hoezo, nee?

MARIA: Precies zoals ik het zeg. Nee!

JOZEF: Lekker is dat! Ik werd er al buiten gelaten toen je zwanger werd en nu mag ik ook al niet meedenken over een naam... Wat is dan eigenlijk mijn bestaansrecht nog?

MARIA: God heeft een plan voor ons allemaal.

JOZEF: Oh ja? Wat een bemoeial.

MARIA: (*kijkt hem niet begrijpend aan*) Wat bedoel je nu eigenlijk?

JOZEF: Ik hou er niet van als andere plannetjes gaan maken voor mij. Dat kan ik prima zelf.

MARIA: Oh? Daar heb ik tijdens onze reis anders weinig van gemerkt.

JOZEF: Ook al niet goed? Heb ik dan eigenlijk nog wel enig nut, mevrouw de koningin?

MARIA: Jazeker. (*staat op*) Zeker wel, je mag de kar verder trekken.

JOZEF: (*tilt zuchtend en kreunend de kar op*) Was het die Daniël soms?

MARIA: Wat zeg je?

JOZEF: Daniël! Die zogenaamde engel van je.

MARIA: Je bedoelt Gabriël.

JOZEF: Ook goed. Heeft hij je soms...

MARIA: Loop nu maar door, voor mijn vliezen hier breken en ik gedwongen word te bevallen tussen de struiken. (*loopt richting links, uit het licht*) Het is nog een flink eind naar Bethlehem.

POS 1 UIT

POS 2

(Koning Melchior, koning Caspar en koning Balthasar staan stil in het bos. Ze komen van links, zijn duidelijk de weg kwijt en irriteren zich aan elkaar)

MELCHIOR: We zijn verdwaald!

CASPER: We zijn niet verdwaald.

MELCHIOR: Je luistert niet. We zijn duidelijk verdwaald.

CASPER: Dat is niet waar, we gaan perfect in de juiste richting.

MELCHIOR: Waar zijn we dan nu..? *(stilte)* Zoals ik zeg. We zijn verdwaald. We zijn verdwaald, omdat jij niet op hebt gelet!

CASPER: Ik heb perfect op de weg gelet, we zijn niet verdwaald, maar... *(kijkt zoekend rond zich heen)* als we zijn verdwaald ligt het niet aan mij!

MELCHIOR: Niet?

CASPER: Voor ik jullie tegen kwam, heb ik heel Azië door gereisd. Zonder ook maar een enkele keer de weg kwijt te raken. Aan mijn richtingsgevoel zal het niet liggen.

MELCHIOR: Laat me raden, je had een gids bij?

CASPER: Etterbak.

MELCHIOR: Waar is het noorden?

CASPER: Eeh...

MELCHIOR: Precies, meneer de wereldreiziger. Dus... Wie vroeg de weg in het vorige dorp? Wie liep er voortdurend voorop? Wie heeft er dus niet opgelet?

CASPER: Ach, jij...! Jij... Jij...

MELCHIOR: Nee, jij...!

CASPER: Arrogante...

MELCHIOR: Idiote...

BALTHAZAR: Zo is het wel genoeg. *(Casper en Melchior zijn direct stil)* Kunnen jullie nu ophouden met kibbelen? Het leidt ons nergens heen.

MELCHIOR: Ophouden? Wat!?

CASPER: Dat moet je tegen hem zeggen.

MELCHIOR: Echt hè, ik sla je op je...

CASPER: Oh ja! Nou, ik...

BALTHAZAR: Genoeg, heren! *(Melchior en Casper staan wat instemmend te mompelen)* Op de avond dat ik de ster aan de

hemel zag, wist ik instinctief dat het een teken was, dat het de ster uit de geschriften was, die de komst van een bijzonder iemand aankondigde. Mijn reis begon eenzaam en meerdere keren heb ik gedacht dat ik verdwaald was en me afgevraagd of ik er wel goed aan had gedaan om op reis te gaan.

MELCHIOR: Meen je dat nou?

CASPER: Jij?

BALTHAZAR: Ik had zoveel twijfels of ik het echt wel bij het rechte eind had, maar dat verdween toen ik jullie tegen kwam. Om van jullie te horen dat jullie dezelfde reisbestemming hadden, haalde alle twijfels bij me weg.

CASPER: Nou ja, dezelfde reisbestemming... Ik was toch op weg naar huis toen ik de ster zag. Het lag min of meer op mijn route. Leek me wel interessant om erachter te komen hoe het zat.

BALTHAZAR: Nee, maar dat...

MELCHIOR: Ja, precies. Ik dacht het kan een leuke afleiding zijn van de dagelijkse sleur.

BALTHAZAR: Ja, dat...

MELCHIOR: Dat is trouwens wel bijzonder, vind je niet? Jij moest helemaal uit Ethiopië komen, mijn reis was veel korter. Ik vertrok direct nadat de ster verscheen. Je had er wel haast mee, nietwaar?

BALTHAZAR: In tegenstelling tot jullie reisde ik de eerste weken dag en nacht door.

MELCHIOR: Wauw.

CASPER: Respect en dat voor zo'n ouwe man.

BALTHAZAR: Jullie kunnen grapjes maken en het weg wuiven, maar net als ik wisten jullie wat de ster betekende. Dat besef gaf en geeft me kracht. Hebben jullie niet hetzelfde? (*instemmend gemompel*)

BALTHAZAR: Dat het enkele dagen na onze ontmoeting bewolkt zou worden en zou blijven, had geen van ons kunnen voorzien.

MELCHIOR: Had ik het maar geweten.

CASPER: Precies, als ik dit allemaal geweten had, was ik er niet aan begonnen.

MELCHIOR: Jij was toch al op reis. Je moest wel. Ik had lekker in mijn Koninklijke bed kunnen liggen vannacht.

BALTHAZAR: Dan had je de bijzondere ontmoeting die ons spoedig te wachten staat misgelopen.

CASPER: (*knorrig*) Ja ja. Dat zeg jij.

MELCHIOR: Mooie woorden, Balthazar, maar eerst zien en dan...

BALTHAZAR: Ach! Laten wij onszelf zo snel ontmoedigen? We zijn koningen... Wijze mannen... Nietwaar?

Stilte

BALTHAZAR: Ik vraag het nog een keer. Zijn wij wijze mannen of niet? Koning Melchior?

MELCHIOR: *(met tegenzin)* Ja ja... Het zal wel.

BALTHAZAR: Koning Casper?

CASPER: Jaaah... oké.

BALTHAZAR: Mooi! Laten we gaan. Ik denk namelijk dat we helemaal niet zo ontzettend verdwaald zijn en we ons dichterbij ons doel bevinden dan jullie door hebben. Zoals ik jullie al meermaals heb gezegd stond de ster in het westen aan de hemel. Als we die richting op reizen, dan....

CASPER: Wat jij vergeet is dat we door die wolken ook de poolster geen moment hebben kunnen zien.

MELCHIOR: Precies. Dus hoe weten we zo zeker dat we nog steeds richting westen gaan?

BALTHAZAR: Vertrouw nu eens op je richtingsgevoel.

MELCHIOR: *(wijst naar Casper)* Zou je hem eerst eens willen uitleggen wat dat is?

CASPER: Zwijg, etterbak!

MELCHIOR: Wat zei jij? Laaghartige...

BALTHAZAR: Heren! Laten we elkaar respecteren en...

CASPER: Ja, maar...

BALTHAZAR: Genoeg, heren! We reizen verder in die richting. *(wijst richting rechts)*

MELCHIOR: Oké, dan doen we dat. Ga maar voor, Balthazar.

BALTHAZAR: Casper?

CASPER: Oké, oké.

MELCHIOR: *(klaagt tegen Casper)* Ik hoop alleen dat de reis niet meer al te lang duurt.

CASPER: Hier nog een. Ik heb geen gevoel meer in mijn voeten.

MELCHIOR: Jah, ik heb ook blaren.

CASPER: Niet te geloven dat we dit zijn gaan doen eigenlijk.

MELCHIOR: Ik kan haast niet geloven dat ik de luxe van mijn paleis en mijn zeven vrouwen achter heb gelaten voor deze ellende.

CASPER: *(verbluft)* Zeven?

MELCHIOR: Jazeker. Zo doen we dat in Arabië.

CASPER: Ongelofelijk.

MELCHIOR: Jij bent toch zeker ook wel getrouwd, Casper?

CASPER: Getrouwd..? Eeh... Ja! Zeker wel..! *(stilte, dan snel)* Ja, natuurlijk ben ik getrouwd.

MELCHIOR: Ja ja.

CASPER: *(haastig)* Ja, een eeh... een hele mooie vrouw.
MELCHIOR: *(gelooft duidelijk geen woord van wat Casper zegt)* Uh hu.
CASPER: Heel gediensig ook enzo... Doet precies wat ik zeg.
MELCHIOR: Dat is mooi... Hoe heet ze?
CASPER: Hè? Oh... eeh... Meli... Mela... Cassandra!
MELCHIOR: Goh... Mooie naam. Grieks?
CASPER: Eeh... Jaah, ik geloof het wel... zoiets ja.
MELCHIOR: En zij vond het wel goed, dat jij zomaar ging reizen?
CASPER: Hè?
MELCHIOR: Ze wilde niet mee ofzo?
CASPER: Oh... Neee, ze.... Ze vond het wel goed voor me als ik zelf ging reizen... zeg maar...
MELCHIOR: Ja ja...
CASPER: Ja, ze zei van eeh... Casper, ga jij nou maar lekker op reis zonder mij. Dan... dus...
MELCHIOR: Dus.... Wat heb jij eigenlijk bij om aan de ouders te schenken?
CASPER: Wierook. *(trots)* De beste uit heel Tarsis... En jij?
MELCHIOR: *(zelfingenomen)* Goud.
CASPER: Oh.
MELCHIOR: Ik heb zoveel in mijn kluizen liggen, ik kan wel wat missen.
CASPER: Jaja... En jij Balthazar? Wat heb jij bij voor geschenk?
BALTHAZAR: Ik heb mirre bij en nee, ik ga niet uitweiden over mijn liefdesleven. Zullen we gaan? *(Melchior en Casper mompelen instemmend)* Prima. Dan ga ik dit keer wel voorop. Misschien komen we dan aan voor het kind kan lopen en zijn eerste tandje heeft. *(schudt zijn hoofd en kijkt hulpzoekend naar de hemel, terwijl hij voorop gaat, ze gaan rechts af)*

POS 2 UIT

POS 3

(Greet en Trix staan te wachten onder een rode lantaarn rechtsvoor op het podium. Van de rest van het podium is weinig te zien)

GREET: *(cynisch)* Gaat lekker zo...
TRIX: 't Is een ellende, meid.
GREET: Nog geen cent verdiend vanavond.
TRIX: Nou, hier nog een. Het is toch om moedeloos van te worden.
GREET: Terwijl er in de verste verte geen herberg of andersoortige

uitbater te vinden is die nog een vrije kamer heeft.

TRIX: Ik weet het, ik weet het..

GREET: Reizigers waren toch altijd zekere klanten.

TRIX: Precies, dat waren ze. Dat waren ze zeker. Maar ja... Het zijn rare tijden, Greet. *(het is enkele seconden stil)*

GREET: Worden we ouder, Trix?

TRIX: Ouder?

GREET: Najah... ik bedoel, worden we minder aantrekkelijk?

TRIX: Jij misschien, ik kan nog gerust jaren mee.

GREET: En bedankt, van je vriendinnen moet je het hebben... maar serieus, het wordt wel steeds moeilijker.

TRIX: Het is een lastige business, Greet. Je moet geduld hebben als one woman onderneming. Vroeger was het gemakkelijker om de mannen van straat te plukken en ze een avondje... eeh een halfuurtje plezier te gunnen en zo je boterham te verdienen, maar de tijden zijn veranderd.

GREET: Weet je dat zeker?

TRIX: Hoe bedoel je?

GREET: Ik heb namelijk eerder het idee dat wij zijn veranderd...

TRIX: Nah.. weet je wat het probleem is? Mensen geloven nergens meer in.

GREET: Huh? Hoe bedoel je dat? Waar zouden ze dan in moeten geloven?

TRIX: Ja, dat weet je toch wel? Wonderen, mysteries, bovennatuurlijke krachten, engelen, magie.... de kracht van de liefde.

GREET: En waarom zou dat zo goed zijn voor ons dan?

TRIX: Dat zal ik je uitleggen, Greet. Kijk, vroeger geloofden we nog ergens in, maar tegenwoordig zijn we alleen nog maar bezig met blind overleven. We geloven niet meer. Niet in wonderen, niet in de liefde, niet in opoffering en zelfs niet in onszelf. We hebben geen feeling meer met onszelf, met wat we nu eigenlijk nodig hebben en wie we werkelijk zijn.

GREET: Jah...

TRIX: We doen maar een dot, schat. Wanneer mensen weer gaan geloven, dan komen er ook weer klanten die op een eenzame nacht de warmte van een betaalde engel, als jij of ik, opzoeken. Snap je wel?

GREET: *(moet hier enkele seconden over nadenken)* Je weet het in ieder geval leuk te brengen, maar ik weet het niet... Het zou natuurlijk ook kunnen dat de mannen ons gewoon te oud en te lelijk zijn gaan vinden.

TRIX: *(zucht)* Misschien moest ik maar eens een andere lantaarnpaal opzoeken... Dan hoef ik niet naar dat negatieve geprietpraat te luisteren. *(lijkt op weg om te vertrekken)*

GREET: *(smekend)* Ah, toe. Blijf nog even.

TRIX: Waarom dan?

GREET: Nou..... Ik eh, ik vroeg me af... Laten we nog wat kletsen... Over de liefde bijvoorbeeld.

TRIX: Wat wil je weten, liefje?

GREET: Je praat er met zoveel passie over... Ik vraag me altijd af... *(ze stopt met praten, durft haar zin niet af te maken)*

TRIX: Alles draait toch ook om liefde, schat. Een mens heeft liefde nodig om te overleven, zeker in deze koude wintermaanden.

GREET: Heb jij ooit echte liefde gehad, Trix?

TRIX: *(lacht cynisch)* Behalve de fatsoenlijke heren die op regelmatige basis mijn bedje kwamen verwarmen op koude, donkere nachten als vannacht?

GREET: Uhuh....

TRIX: *(zwijgt een lang moment)* Weet je, Greet. Dat vind ik een mooi verhaal voor een andere keer. Niet voor zo'n koude winternacht als vannacht...

GREET: Is goed...

TRIX: Er hangt iets in de lucht.

GREET: Bah, nee hè. Denk je dat het gaat regenen?

TRIX: Ik bedoelde iets anders, iets ongrijpbaars, iets magisch...

GREET: Wat voor iets magisch bedoel je dan?

TRIX: Dat weet ik niet, Greet. Maar mijn gevoel zegt dat we daar snel genoeg achter gaan komen. *(beiden kijken zwijgend naar de hemel)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto